

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah

Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 252. — ŠTEV. 252.

NEW YORK, SATURDAY, OCTOBER 27, 1934. — SOBO TA, 27. OKTOBRA 1934

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

AVSTRIJA PRED NOVO DRŽAVLJANSKO VOJNO

ZAROTNIKI SE BODO NAJBRŽ MORALI ZAGOVARJATI PRED JUGOSLOVANSKO OBLASTJO

Jugoslavija se smatra za vojaško velesilo. — Emigranti bodo na Madžarskem pod policijsko kontrolo. — Nasprotje med Starhembergom in Schuschniggom utegne dovesti do nove državljanske vojne v Avstriji. — Vlada koncentrirala vojaštvo na Štajerskem.

BEOGRAD, Jugoslavija, 26. oktobra. — Jugoslovanski ministrski predsednik Uzunović je danes obljubil prebivalstvu Jugoslavije, da bo storila vlada vse, kar bo v njeni moči, da bodo osebe, ki so zasnovala atentat na kralja Aleksandra, privedene v Jugoslavijo in procesirane.

Storjeni bodo tudi vsi potrebni koraki, da se zatro teroristične skupine jugoslovanskih emigrantov v inozemstvu.

Izjava je bila podana pred narodno skupščino, kateri se je novo ministrstvo predstavilo.

Svoj govor je zaključil Uzunović z besedami: — S podporo jugoslovanskega naroda ter naše dobro oborožene in mogočne armade, ki je vedno pripravljena zaščititi naše meje, se nam ni treba bati bodočnosti.

Značilna je tudi izjava regentskega sveta, ki se takole končuje: —

Jugoslavija je naznotraj združena ter je v varnih zunanje političnih odnosih. Inozemstvo nas ematra za močno vojaško silo, vsled česar lahko zremo z neomajnim zaupanjem v bodočnost.

BUDIMPEŠTA, Madžarska, 25. oktobra. — Danes je bilo uradno objavljeno, da bodo vsi hrvatski izseljenci na Madžarskem pod stalno policijsko kontrolo.

BEOGRAD, Jugoslavija, 26. oktobra. — Na predlog romunske kraljice-matere je bil za dvornega maršala na jugoslovanskem dvoru imenovan civilist.

Ta izbranec je Slavko Gruič, bivši jugoslovanski poslanik v Washingtonu in v Londonu. Gruič je iz leta 1902 poročen z Amerikanko Mabel Gordon Dunlap.

DUNAJ, Avstrija, 26. oktobra. Politična napetost v Avstriji narašča od ure do ure in po mnenju nekaterih ni več daleč čas, ko bo izbruhnila nova državljanska vojna.

V Avstriji sta dve napol vojaški organizaciji, namreč "heimwehr" in pa katoliški "napadalni oddelek". Prvi organizaciji poveljuje knez Starhembergh, dočim je druga pod poveljstvom zveznega kanclerja Schuschnigga. Med voditeljema oziroma člani obeh organizacij se je pojavilo zadnji čas nevarno trenje. Vnel se bo boj za prvenstvo, in nihče ne ve, kdo bo zmagal v tem boju.

Oni, ki dobro poznajo avstrijsko politiko, pravijo, da je položaj danes bolj napet nego je bil meseca julija pred umorom avstrijskega kanclerja Dollfusa.

V Innsbrucku na Tirolskem in v Gradcu na Štajerskem je prišlo do ponovnih spopadov med člani nasprotnih si fašističnih organizacij. Vlada je začela koncentrirati močne vojaške oddelke na Štajerskem.

Socijalistična in komunistična opozicija je bila v Avstriji že večkrat krvavo zatrta, nihče naj pa ne misli, da je popolnoma odpravljena. Socijalisti in komunisti snujejo ločene vstaje v Gornji Avstriji in na Gornjem Štajerskem.

Večji del avstrijskega zveznega vojaštva, ki je bilo izza narodno socijalistične vstaje ob jugoslovanski meji, je bil poslan v Gornjo Avstrijo.

Včeraj je bilo v Avstriji aretiranih sedemdeset oseb. Vsi aretiranci so bili poslani v koncentracijska taborišča.

Posvetovanja za mornariško konferenco

VLADA NE BO PODPIRALA SINCLAIRA

Poštni mojster Farley se je bil s svojim pismom nekoliko prenegal. — Objavljeno je bilo "po pomoti."

Washington, D. C., 26. okt. — Danes se je iz zanesljivega vira izvedelo, da Rooseveltova administracija ne bo podpirala kandidature bivšega socijalista Uptona Sinclaira, ki kandidira na demokratnem tiketu za governersko mesto v Californiji.

To je za Sinclaira velik udarec, ker je bil trdno prepričan, da bo administracija oficijelno priporočala njegovo izvolitev.

V tej veri ga je potrjevalo pismo poštnega mojstra Farleya, v katerem priporoča volitev, naj volijo zanj.

Pozneje se je Farley izgovarjal, da je bilo pismo "po pomoti poslano in objavljeno". Nekateri odstanki v Farleyevem pismu se glase:

"Demokratom Californije, kakor tudi republikancem in progresivcem je čestitati, da so v svoji modrosti postavili Hiram Johnsona kot zveznega senatnega kandidata za vse stranke. Z izvolitvijo Vašega prihljubljenega governerskega kandidata Uptona Sinclaira bo država Californija v Washingtonu in v Sacramento zastopana po voditeljih, ki morejo skupno delovati v prid prebivalstva države in cele dežele. Vsak volilec je sam sebi dolžan, glasovati ne samo za H. Johnsona in Sinclaira, temveč za celi demokratični tikit".

S peresom pa je Farley k pismu še pripisal: "Priatelji vlade v Washingtonu bodo varni za vaš trud hvaležni".

MANDŽURSKA ŽELEZNICA

Tokio, Japonska, 25. oktobra. — Sovjetski poslanik Konstantin Jurenev je prošil zunanjega ministra Koki Hiroto za odgovor na svoj predlog z dne 15. oktobra glede prodaje vzhodne kitajske železnice. Japonska smatra Jurenjeve pogoje za nesprejemljive in jasno kaže, da hoče Rusija prodajo zavlačevati, ker upa, da bo za železnico dobila višjo ceno, ako se mornariška posvetovanja v Londonu razbijejo.

Jurenev je tudi zahteval, da Japonska jamči, da bo država Mančukuo plačala, medtem ko Hirota meni, da je jamsčina bančnega sindikata zadostna jamsčina za plačilo.

MACDONALD VERUJE V MIR

Zagovarja Ligo narodov. Pozivlja državnika k sporazumu glede razorožitve.

London, Anglija, 26. oktobra. — Ministrski predsednik Ramsay MacDonald je prvič po svoji vrnitvi s počitnic iz Kanade govoril javno in sicer v mirovni družbi pred izbranim občinstvom, med katerim je bil poleg drugih diplomatov ameriški poslanik Robert W. Bingham.

Razpravljal je o splošnem svetovnem položaju ter rekel, da sedanji izgledi sicer niso najboljši, da pa je mogoče obdržati mir, ako ljudstvo podpira prizadevanje državnikov.

Z ozirom na sedanja posvetovanja glede mornariške konference je rekel MacDonald, da bi po washingtonski in londonški mornariški pogodbi mogla Anglija zgraditi več bojnih ladij, da se pa te pravice ni posluževala v namenu, da bi bilo mogoče videti, kako se proti taki politiki zadrži svet, ki toliko govori in razpravlja o razorožitvi.

Anglija pa je slednjič premislila svojo politiko, ker je razvidela, da osamljeno postopanje ne more uspešno delovati za splošni mir.

Razorožitveno gibanje, — je rekel MacDonald, — bo pokazalo šele tedaj bistvene uspehe, kadar bodo državniki pokazali malo več dobre volje in smisla za mir.

Glede Lige narodov je rekel, da je že zaradi tega potrebna, ker se ministrskim predsednikom in zunanjim ministrom nudi prostor, kjer se redno shajajo. Nobena država in nobena skupina držav ne bi smela v svojih mejah povzročati političnih prememb, ne da bi na pristojnem mestu o tem prej razpravljale tudi druge države.

BOJNE LADJE V PANAMSKEM KANALU

Balbano, C. Z., 26. oktobra. Ameriško vojno brodovje 79 ladij z rušilec "Dallas" na čelu je preplulo Panamski kanal iz Atlantika v Pacifik v 42 urah.

V aprilu je 110 bojnih ladij preplulo kanal v 47 urah iz Pacifika v Atlantik. Ladje niso pri tem iskale kakšnega rekorda, temveč so v prvi vrsti vpoštevale varen prevoz.

Za čas prehoda vojnega brodovja je bil ustavljen ves trgovski promet, ki se je proti večeru zopet obnovil.

• GUILLOTINA PRODANA

Paris, Francija, 25. oktobra. Guillotina, s katero je bilo tekom francoske revolucije obglavljenih nad 1000 plemičev in višjih uradnikov, je bila na javni dražbi prodana za 30,000 frankov (\$1980). Kupee jo bo postavil v svoji kavarni v Toursu.

USMRČENJE FLOYDA JE BILO UPRAVIČENO

Floyd in Richetti sta imela dva tovariša. — Richetti še vedno v ječi v Lisbon, O., pod močno stražo.

Lisbon, O., 26. oktobra. — Policisti in pomožni stražniki iz celega Columbia okraja so je z nabitimi puškami pred staro kaznilnico v Lisbon, O. na straži, da preprečijo vsak poskus osvoboditi Adama Richettija, prijatelja ustreljenega morileca Charlesa Floydja.

Coroner E. R. Sturgis je zaslislal 11 prič in je nato izjavil, da so bili detektivi opravičeni ustreliti zloglasnega roparja.

"Prepričal sem se, da je bila policija iz East Liverpoola opravičena poslužiti se orožja, ker je Floyd poskušal oborožen odpor", je rekel coroner.

Oblasti pa ne stražijo samo tako strogo Richettija, temveč skušajo tudi ščititi one osebe, ki so izdale Floydov sled in ki so pomagale vjeti Richettija. Straža bo pred kaznilnico ostala toliko časa, dokler ne pridejo uradniki Columbia okraja v Missouri z izročilnimi listinami po Richettiju.

Polijski načelnik John F. Fultz, ki je dobil pretilno pismo, pravi, da sta se v družbi obeh roparjev nahajala še dva njihova tovariša, ki pa sta pobegnili.

V East Liverpoolu je policiji bilo naznanjeno, da je več moških vprašalo za dom konstablara Clyde Bireha, ki stane blizu Sprucevala, kjer je bil Floyd ustreljen. Bireh je baje policiji izdal, da je nekdo videl Floydja v tamošnji okolici.

Neka žena, ki pravi, da je Nancy Hudson iz Fort Wayne, Ind. je obiskala Richettija v ječi. Sivolasova žena je prišla v Lisbon, da se prepriča, ako ni Richetti njen sin, ki je pred 38 leti neznano kam izginil.

V nekaj dneh bo prišlo kot zastopnik države Missouri major L. M. Means, da bo Richettija odpeljal v Missouri. Richetti je rekel, da se izročitvi ne bo upiral.

DEPORTIRANI STAVKARJI

Washington, D. C., 26. okt. — Izmed 373 oseb, ki so bile aretirane tekom izgradnje v stavki pristaniških delavcev ob pacifiški obali, je bilo 101 tujcev, med katerimi jih je mogoče 14 deportirati. In kot pravi delavska tajnica Miss Frances Perkins, so tudi že bili deportirani.

Vsi deportirani, razun enega, so prišli v Združene države nepostavno, ali pa so prekoračili dovoljeni čas bivanja v deželi.

Tujec, ki je prišel postavno v deželo pa je bil deportiran na podlagi postavbe, ki izključuje one tujce, ki skušajo ovreči ameriško vlado s silo.

ANGLIJA IN AMERIKA NE MORETA UGODITI JAPONSKI

LONDON, Anglija, 26. oktobra. — Na tajni seji angleških in ameriških mornariških zastopnikov je prišlo do zaključka, da japonske temeljne mornariške zahteve niso sprejemljive.

Angleški ministrski predsednik Ramsey MacDonald je telefonično poklical ameriškega delegata Norm. H. Davisa v svoj urad, kjer sta v prisotnosti svetovalea ameriškega poslanstva Roy Athertona in angleškega zunanjega ministra Sir Johna Simona razpravljala o japonskih zahtevah. Amerikanci so bili spočetka proti takim tajnim posvetovanjem, toda MacDonald je vztrajal pri tem, da mora v tej točki oficijelna seja izostati in je vsled tega mornariške izvedence izključil iz te seje.

Anglija in Združene države bi se rade prepričale, kako si Japonci predstavljajo bodočo oborožitev na morju. Najbrže bo japonskim delegatom vročena tazadevna prošnja za pojasnitev. Japonci bodo na prihodnji seji z angleškimi in ameriški zastopniki jasno povedali, kaj mislijo z enakostjo v oborožitvi, najvišjo tonažo in z ofenzivnimi ladjami.

Kolikor je mogoče domnevati, imajo Japonci pred očmi naslednje:

1. Številno natančno določena najvišja tonaža, ki bo splošno veljavno stopila na mesto dosedanjih posameznih kvot.
2. Znižanje ofenzivnih ladij, kot so linijske ladje in ladje za prevoz aeroplanov.
3. Natančna določba, da so dosedanje najmanjše križarke označene za največje, ki jih je dovoljeno graditi.
4. Omejitve topovskega kalibra na največ 8 palecev.
5. Priznanje japonske zahteve, da je vsaki državi dovoljeno neomejeno graditi podmorske čolne.

Angleški mornariški krogi z napetostjo pričakujejo pojasnilo, na kak način razločuje Japonska napadalne in obrambne ladje, ker Anglija pri teh ladjah ne more videti nikakega razločka. Ameriški in angleški zastopniki tudi nečejo ničesar vedeti o tem, da bi bilo razmerje 5-5-3 premenjeno v številno enakost, ker dosedanje mornariške določbe jamčijo Japonci za njeno varnost.

TETOVIRANJE ZA VSE VOJAKE

Washington, D. C., 25. okt. — Po sedanjem načrtu vojnega departamenta bo moral biti vsak ameriški vojak tetoviran. S tem hočejo vojaške oblasti doseči, da je mogoče palde in ranjene vojake spoznati po njihovih znamenjih. Vsi najvišji častniki se zavzemajo za ta načrt.

PREVEČ SLANIKOV V ANGLIJI

London, Anglija, 25. oktobra. Ker vse ribiško brodovje na vzhodni obali Anglije počiva in bo treba več milijonov rib pometati v morje, bo vlada razpravljala o žalostnem položaju angleške ribiške industrije.

Na tisoče ribičev gleda z žalostjo v bodočnost, medtem ko je ob obali Anglije nenavadna množina slanikov. Cena slanikom je padla tako nizko, da so ribiči primorani ribe pometati v morje ali pa jih prodati za umetni gnoj. V torek je 310 ribiških ladij pripeljalo 35 milijonov slanikov, ali 6000 ton in tretino vseh teh rib bodo zmetali v morje.

Kupčija s slaniki je padla zato tako nizko, ker Nemčija zaradi pomanjkanja tujega denarja ne more kupiti \$90,000 sodov slanikov, kakor je do sedaj navadno kupovala na leto v Angliji. Poleg tega pa so tudi angleški trgovci lansko leto iz Rusije dobili za en milijon funtov sterlingov slanikov, medtem ko morajo slaniki doma gniti.

ZAROTA PROTI KANG TEHU

Kirin, Mandžurija, 25. oktobra. — Mančukvanske oblasti so odkrile zaroto, katere namen je bil umor cesarja Kang Teha. Policija je aretirala večje število sumljivih ljudi.

BLAZNIKOVE Pratike

za leto 1935
IMAMO V ZALOGI
Cena 25c
s poštino vred.

V kratkem bo gotov
Slovensko-Amerikanski
KOLEDAR za l. 1935
Cena 50c

"Glas Naroda"
216 West 18th Street
New York, N. Y.

— Najbrž so se todaj golili.
— odvrne učenček možato.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

"LEV IN MOJA ŽENA"

Dne 9. oktobra je minilo 50 let, odkar se je rodil sloveči ameriški potovalec po Afriki, pisatelj ter lovec Martin Johnson. Rodil se je v severno-ameriški državi Illinois. Slavni pisatelj Jack London mu je prvi nudil priliko, da je pričel potovati po daljnjih deželah. — Vzel ga je s seboj na dolgo potovanje po Južnem morju in okrog zemlje. Ko se je Johnson vrnil v Ameriko, se je poročil z Oso Leighty iz Kansasa. Ta ga je poslej spremljala po vseh njegovih dolgih potovanjih. S puško v roki je stražila svojega moža, ko je v afriških puščavah stal ob svojem filmskem aparatu ter filmal afriške živali. Napravil je nekaj čudovitih lepih filmov ter spisal več krasnih knjig o živalih. Zadnja njegova knjiga je "Kunjiga o levih". V njej popisuje med drugimi tudi tale dogodek.

Dva stara leva sta obstala in si naju z ženo natančneje ogledovala. Ko je potem levinja nadaljevala pot, je tudi lev počasi odkorakal za njo. Midva pa sva jima sledila, ker sva pričakovala, da bosta leva tako obnašala, kakor navadno, da bosta namreč smuknila v bližnjo goščo ter počakala, kaj bova midva storila. Ker se naju nista ne bala ne nama bila sovražna, je bilo to v skladu s staro levjo navado. Levinja je res smuknila v goščo, toda lev ji ni sledil. Niti glasu ni čul od sebe in iz njegovega železnega miru ni bilo sklepati, da bi nama bil sovražen. Po kratkem premisleku se je menda prepričal, da mu je potrebna nekaka bojna zvijača. Namesto, da bi šel za levinjo, je oddirjal nekaj sto metrov daleč po zloženem gričku ob gošči. Ko je prišel na jaso v globeli, je stopil po njej ter na drugi strani prišel do druge gošče.

Nobenega vzroka nisva imela, da bi se vznemirjala. — Ker je stari lev imel prekrasno grivo in lepo raslo truplo, bi ga bil rad filmal. Zato sem pustil, da je Osa vodila avtomobil za njim. Lev pa je bil vse-kakor bolj potrpečljiv, kakor

sem mislil. V veselju lovju vodi za seboj po kakih 800 metrov dolgem odrtem prostoru, dokler ni prišel do nove gošče. Na njenem robu se je ustavil in je kratko zarenčal v svarilo. Lahko bi si bila mislila, da stari lev renči tjavendau. Toda Osa in jaz sva bila že tako navdušena, da nisva mislila samo na filmanje, ampak sva sklenila, da ga bova vzela s seboj za lovski plen.

"Lahko ga imaš, če ga hočeš," sem rekel ženi.

"Seveda ga hočem," je zaklicala. "Le ogled si njegovo grivo!"

Osa je skočila iz voza s puško v roki, lev pa je še vedno stal in renčal. Med njima je bilo kakih 90 metrov razdalje, kar je vsekakor premalo, da bi se mogel človek čutiti varnega. Na odprtem prostoru namreč lev lahko napade telo iz razdalje 200 metrov. Roosevelt je nekoč opazoval, da lev doseže konja, ki je 90 metrov daleč, prej, preden se more konj spustiti v najhujši dir. Ko je tedaj Osa skočila iz voza, se je lev obrnil in počasi odšel. Med potjo pa je večkrat gledal nazaj. Morda jo je hotel nalašč spraviti čim bolj daleč od voza, da bi potem imel pred seboj samo enega sovražnika. Ona je šla za njim in je tekla tako hitro, da se je razdalja med njima zmanjšala na 70 metrov.

"Ne hodi tako blizu!" sem zarjunal ves v strahu.

Pograbil sem svojo puško, ki mi jo je pomolil zamorec Brkari; skočil iz voza in planil za ženo. Za dolgo razmišljanje ni bilo časa. Vedel sem, da se bo nekaj strašnega zgodilo, če bo lev napadel mojo ženo in če ga ona ne bo mogla s prvim ali drugim strelom ustreliti.

"Počakaj!" sem zaklicala Osi.

Ona je korakala naprej, lev pa tudi. Osa je menda ravno obstala in hotela pomeriti s puško, upajoč, da bo dobro zadela, predno se položaj na slabše obrne. Vsekakor si je lahko mislila, da lev nalašč beži pred njo.

Naenkrat pa se je lev kakor blisk obrnil in s strašno naglico planil proti moji ženi. Moje srce je menda za hip obstalo. Toda ona je mirno stala, pritičila puško k licu ter ustrelila na 30 metrov daleč. — Toda to je bil strel tjavendau, ker ni imela časa dobro meriti. Po neizpremenjeni levovi hitrosti sem sodil, da lev sploh ni zadet, ali pa, da je le neznatno ranjen. To pa je položaj, v katerem se je pri lovih na leva zgodilo največ nesreč. Kdor strelja na leva in zgreši, nima več časa drugič dobro pomeriti, pa četudi lovec drugič smrtno zadene, je lev v svoji strašni trdoživosti vendarle smrtnonevaren žrtev.

To sliko sem imel pred očmi, ko sem naglo vrgel puško k licu in sprožil. Ne trdim, da bi bil strelec, ki ne bi nikdar zgrešil. Lev se je blizil z naglo hitro. V trenutku — skoro prej preden bi ga mogla moja krogla zadeti — se bo vrgel na Oso ter bo njeno nezavarovano truplo raztrgal s svojimi dolgimi kremliji, svoje zobe bo zasedil v njeno glavo. Tako namreč ubije lev: zgrabi žrtev s prednjima šapama in jo vgrizne v obraz ali tilnik. Niti ne zavedam se ne, da bi bil meril. Sploh ni bilo časa, da bi bil kaj s premislekom storil. Sprožil sem.

Zdi se mi, da smo bili mi štirje, Osa, jaz in oba Zamorec, v tem dramatičnem trenutku slika nepopisne napetosti. Pa ravno tako mogočen je bil trenutek olajšanja: menda v istem trenutku, ko je počila moja puška, se je lev prevrnil in mrtev obležal. Njegovo truplo je obležalo tako blizu Ose, da je s puško v iztegnjeni roki lahko podrezala mrtvega leva. Po golem srečnem slučajju je moja krogla zadela leva naravnost v sredo čela ter se zarila v možgane.

Po vsem tem mi je za hip postalo slabo. Osa pa je bila kakor ohromela. Toda že naslednji trenutek je stopila k meni in me vsa besna nahlulila:

"Zakaj si to storil, Martin! Jaz sem ga hotela ustreliti! To

je moj lev. In sedaj prihajaš ti in se vmešaš vmes. Že naslednjo sekundo bi bila sprožila in lev bi bil moj. In ko bi ga imela, bi ti bila obljubila, da nikdar več ne bi katerega streljala." Jaz sem si pa otiral znoj s čela ter rekel: "Saj si ga ti ustrelila Osa. Tvoja krogla ga je zadela."

Ona se ni dala utolažiti. Ko so Zamorec devali leva iz kože, se je bridko pritoževala nad menoj, češ, da se ne znam premagovati. Naj že bo kakor hoče, vsekakor sem bil ves večer vesel, da je sploh še živa. In mislim, da tako je tudi ona.

PRESAJENE GLAVE

POČAKAJ! — AČE

Pred nekoliko leti so v nekem dunajskem biološkem raziskovalnem zavodu izvršili prve senzacionalne poskuse z zamenjavo živalskih glav. Že takrat je uspelo raznim vrstam žuželk, kakor vodnim hroščem, mokařem, metuljem in kobilicam zamenjati glave in jih ohraniti žive. Sedaj so te poskuse izvršili pred vsem z namenom, da doženejo, v koliko je odrezana in presajena glava sposobna izvrševati svoje funkcije.

Kot kriterij za uspeh operacije je veljala sposobnost, da se žival po operaciji iz mla-dostne oblike razvije v dozo-rele stadije. V resnici je uspelo tudi pri vseh poskusnih živalih doseči razvite oblike. Žuželke s presajeno glavo so preoblikovanja prebile brez posebnih težav.

Vsak pozna črve mokaře kot priljubljeno hrano za terarijske živali in ptice. Manj bo znano, da ti črvi sploh niso črvi, temveč mladostna oblika ličinke nekega hrošča. Ko se črvi mokařji razvijejo do zrelosti, se zabubijo in kmalu se pojavijo znova kot popolnoma razviti hrošči. Eksperimentator je skrbno pazil na dan, ko se je takšen črv zabubil. Nato mu je odrezal glavo in mu jo znova pritaknil k telesu. Živalica pa se je vseeno razvila v hrošča, ki je bil videti sicer malo zaostal, krila in pokrova nad krili sta mu bila malo okrnjena, a žival je vendar in kar je glavno: imel je glavo. Čeljustne organe in tipalke je gibljivo kakor normalen hrošč, tekel je malo nerodnejše nego normalne živali, a vendarle je tekel in se je celo lahko obračal. V splošnem ni delal vtisa živali, ki bi bila kdaj "izgubila glavo".

Na isti način so operirali bube dveh metuljev raznih vrst. Tu so pa jima glavni v resnici zamenjali. Zamenjavo je bilo opaziti na prvi pogled, ker sta bili presajeni glavni drugačne barve nego telo. Navzlic temu pa sta se hubi razvili v polnovredna metulja.

Kot posebno primerna za te vrste poskusov se je izkazala neka kobilica, čudna žuželka, ki sliči tenki, suhi veji in prebije dnevni čas v hipnotični ottrplosti. Ta kobilica je tudi svoje spolno vprašanje rešila na enostaven način: ljubezni za razmnožitev sploh ne potrebuje in leže jajca brez sodelovanja samec in oploditve. Tej živali prav nič ne de, če ji odsečeš glavo in ji jo spet pritakneš. Čez dva dni že kakor prej in živi kakor prej. Kobilice s tako pritaknjeno glavo so se tudi povsem normalno levile in legle jajca, iz katerih so se izvalili normalni mladiči.

Takšne senzacionalne operacije uspevajo seveda le v kraljestvu nižjih živali, med žuželkami, pri katerih se pre-rezani živci očitno spet spojijo z enostavno zlepitvijo.

Pri ljudeh bi zamen poskušali kaj takega in bi bilo tudi odveč — saj smatra vsakdo svojo glavo za najboljšo...

KAKO SE OBLIKUJE ZNAČAJ

Holandski pisatelj J. M. v. S. Luisius je objavil zanimivo razpravo o značaju in njegovih glavnih temljih. Marsikoga bo zanimalo, kako se oblikuje človekov značaj. Poglejmo, kaj pravi omenjeni holandski pisatelj.

Najprej je potrebna človeku ljubezen do samostojnosti. Človek ne sme biti orodje drugega človeka. Pri oblikovanju dobrega značaja se je treba zavedati, da pri tem ni nobenega naključja, da je vsak človek svoje sreče kovač, da tisti, ki dobro seje tudi dobro žanje in da mora končno vedno, znatigati pravičnino stvar. Verovati moramo v moč človeške volje. Tretji važen činitelj pri oblikovanju značaja je potrebna energija in duševna sila, brez katere ni mogoče delo v zvezi z oblikovanjem ali zboljšanjem značaja. Mnogo duševnih sil je treba za oblikovanje in ohranitev trdnih načel in njihovo uveljavljanje. Zato ni potreben samo zdrav duh, marveč tudi zdravo telo. Človek mora živeti moralno.

IZPOLNJENO PROKLETSTVO

Na starem gradu Waterfordu na Irskem je umrl te dni tragične smrti 33-letni lord Waterford. Sedmi markiz slavnega rodu. Njegova smrt je globoko pretresla angleško javnost, zlasti plemstvo, kajti po stari pravljici je postal tudi zadnji markiz "žrtev" prokletstva, ki je viselo dolga stoletja na tem rodu, znanim pod imenom "tragični irski rod". — Waterfordovega prednika Johna Charlesa of Poera Beresmorda so našli nekega jutra v lovski dvorani gradu smrtno ranjenega; kraj njega je ležala puška. Markiz je hotel najbrž zjutraj oditi v park na lov, pa mu je v dvorani sprednjo, padel je, puška se je sprožila in strel ga je zadela v trebuh. Kmalu je izdihnil. Bil je šele štiri leta oženjen in zapuščal dva otročička. V kratkem je hotel odpotovati z ženo v južno Afriko.

Pravljica o prokletstvu roda Waterfordov je stara že nad 400 let. Ljudstvo pripoveduje, da je imela vdova po nekem uslužbenem markiza Waterforda hudobnega sina, ki ne vedela, kaj bi z njim počela. Prepoljala ga je v grad in prosila markiza, naj napravi iz njega poštenega človeka. Markiz je privolil, sprejel je fanta v službo, toda čez nekaj dni so ga našli obešenega v sobici. Ko je uboga mati to zvedela, je vsa obupana proklela markiza in njegovo potomstvo do sedmega kolena. Predsednik in poglavar sedme generacije naj bi umrl nasilne smrti. In prokletstvo se je izpolnilo. Od takrat je sedem markizov v mladih letih umrlo nenaravne smrti. Več markizov je padlo s konja in se ubilo, nekateri so bili po nesreči ustreljeni na lovu, eden je utonil, eden si je pa končal življenje.

Noben ni dočakal 40 let. Predzadnji gospodar gradu Waterford je umrl v decembru 1932, našli so ga mrtvega v njegovi palači v Londonu. Vzroka njegove smrti niso mogli dognati. Tragično umrli markiz John Charles Waterford je bil baš predstavnik sedmega pokolenja. Ljudje pravijo, da se je s tem izpolnilo prokletstvo obupane žene in da se zdaj 14-mesečnemu dediču slavnega imena in knežjih posestev ni treba več bati, da bi umrl nenaravne smrti.

Varožite se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vsled naše dolgoletne skušnje Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bomo prošnje za povratna dovoljenja, polne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjša stroške.

Nedravljeni naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in znanstvena Vam, da boste potni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

DEVET MESECEV MED LJUDOŽRCI

Pred kratkim smo poročali, da se je neki Nemeec vrnil iz pragozdov južne Amerike ter pripovedoval, da so njegovih enajst tovarišev ljudžorce poržili. Ta novica se nikomur ni zdela prav verjetna, češ, da skoraj ni mogoče, da bi Indijanci v južni Ameriki dandanes bili ljudžorci. Pri tej priliki so pa nekateri listi opozorili na potopis nemškega "landskechta", ki je osem let (1547 do 1555) blodil po južni Ameriki ter bil več mesecev jetnik rdečih ljudžorcev. Moč se je pisal Hans Staden ter je bil bogate rodovine. Pa bolj ko delo so ga zanimala pustolovščine. Zato je pobegnil od doma, kakor pozneje angleški Robinson.

V Lizaboni je dobil na portugalski ladji službo strelica. Ladja je bila namenjena v brazilsko vodo, kjer naj bi vznemirjala francoske ladje in jih ropala. Toda ladjo je zajel vihar in jo gnal naprej. Vsi se stradani so pomorščaki po 84 dneh v portugalskem Pernambuco našli zavetje. Po raznih bojih z divjaki so srečno naložili dovolj brazilskega lesa ter se po 16 mesecih vrnili v Lizabono.

Staden je med tem zvedel, da Španci pripravljajo veliko brodovje v južno Ameriko, kjer so odkrili novo zlato deželo. Takoj se je vdingal na eno izmed teh španskih ladij. Se nevarni vožnji se je ladja razbila ob brazilski obali. Staden se je z nekaj tovariši na leseno ju rešil na otok San Vincente, kjer so jih prijazno sprejeli odnotni kolonisti. Blizu tega otoka je bil še drug, zelo rodovit otok, San Maro. Tudi tam so že bili evropski kolonisti. Oba otoka pa so vedno naloževali sovražni Indijanci s celine. Na otoku San Maro so hoteli kolonisti zgraditi utrd-bino, a nikogar niso imeli, ki bi se razumel na streljanje iz težkih pušk. Nemški landsknecht Staden je prevzel to službo puškarskega mojstra za

štiri mesece, za kar je bil dobro plačan. Pozneje je pogodbo podaljšal. Pomagala sta mu dva pomočnika in en suženj. Imel je več pušk; a bil je v vedni nevarnosti pred divjaki, ki so prihajali ponoči in jih napadali. Ker pa so dobro stražili, so se jih vedno otresli.

Nekega dne pa je Staden šel na lov. O belim dnevu so ga v gozdu obkolili Indijanci, pobili na tla in odvlekli seboj. Portugalski so ga hoteli rešiti, a divjaki so ušli po morju na celino s svojim ujetnikom. Tu so ujetnika pripravljali, da ga pojedo. To pripravljanje je trajalo dolge tedne. Vsak dan je pričakoval žalostne smrti.

Nenadno pa se je vse tako presukalo, kakor ni pričakoval. Neke noči so se Indijanci posvetovali. Staden je moral stati tam blizu. Ves obupan je žalostno zrl v mesec. Eden izmed njegovih glavnih mučiteljev ga je vprašal, zakaj tako žalostno ogleduje mesec. Staden pa mu je tjavendar odgovoril: "Zato, ker je mesec hud, ker me hočete pojesti". Zgodilo pa se je, da je kmalu na to hudo zbolel ta Indijaneec, njegova družina in več drugih. Takoj so zasedili, da sta tega kriva mesec in beli človek. Poglavar je sedaj začel rotiti Stadena, naj odvrne bolezen. Ker so bolniki čez nekaj časa res ozdraveli, je Staden postal čarovnik. Rešen je bil. Smel je hoditi okrog ter se celo udeleževati gostij, ko so pobijali in žrli sovražnike.

Po devetih mesecih strašnega ujetništva je priplula francoska ladja. Staden je preprosil francoskega kapitana, da ga je vzel na ladjo, čeprav so se Indijanci hudo upirali. Nazadnje so se zadovoljili z odškodnino; dobili so za pet cekinov nožev, sekir, ogledal in glavnikov. Po večernem vožnji se je Staden leta 1555 zopet vrnil v domovino ter napisal svojo zgodbo. Želja po pustolovščinah pa ga je za vselej mislila.

pesmi

i n

poezije

AKROPOLIS IN PIRAMIDE	80
AZAZEL, trdo vez	1.—
BALADE IN ROMANCE, trda vez	1.25
BOB ZA MLADI ZOB, trda vez	40
KRAGLJČKI (Utva)	65
trdo vezano	80
MOJE OBZORJE (Gangl)	1.25
NARCIS (Gruden), broširano	30
PRIMORSKE PESMI, (Gruden), vez ..	35
SLUTNJE (Albercht), broširano	30
POHORSKE POTI (Glaser), broš	30
STO UGANK (Oton Zupančič)	50
ZVYČKI. Zbirka pesmi za sloven-	
sko mladino.) Trdo vezano	90
ZLATOROG, pravljice, trda vez	60

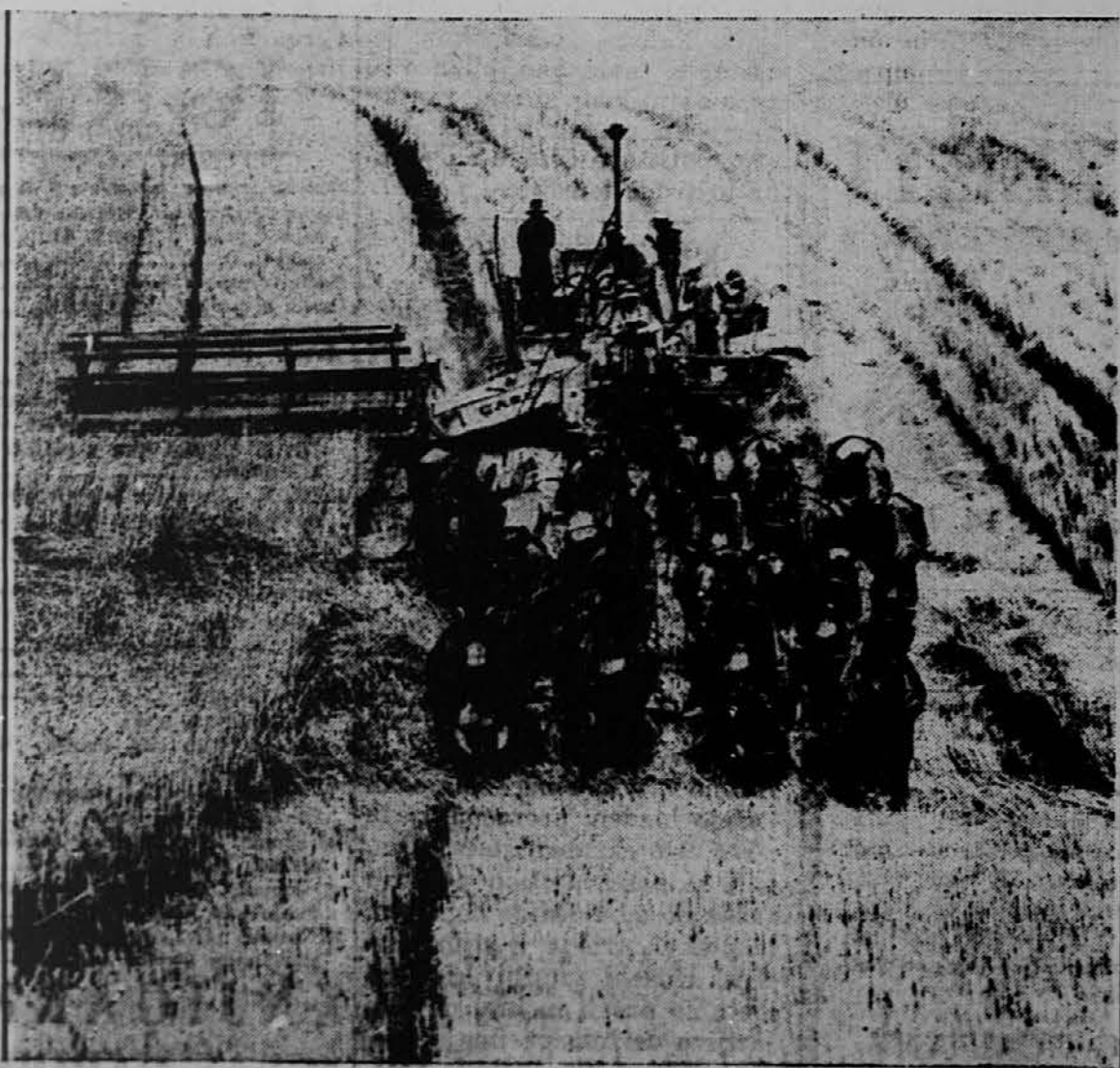
Naročite jih lahko pri:

KNJICARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Naročite se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

DRŽAVI WASHINGTON NI ŠKODOVALA SUŠA

Letošnja suša, ki je silno škodovala skoro vsemu Zapadu, je prizanesla državi Washington. Pridelek je bil večji nego lani. Slika nam kaže prizor ob žetvi.

GORA LEZE...

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

Vzdihovaje gre mati Katrica h klop. Iz lončenega vrča natoči čašo mleka. To je bila že več dni edina pijača pri Simmerauerjevih. Pivo je drago. In voda, ki je že nekaj tednov vsuhnila v vodnjaku, je zopet stala v globini, toda je bila umazana in neuporabna. Po tramu, ki je ležal preko mehkih tal, gre mati k Vroni in ji ponudi kozarec mleka.

— Tukaj, pij, dekle; saj moraš biti žejna.
— O, ne! Saj ni tako hudo!
— I, seveda, saj ti gori celi obraz! Bodi pametna in pij!
Vrona zavijti z roko in požene sekuro v hlobo, da je imela proste roke in namah izprazni kozarec.

— Hvala, mati!
Tedaj pa zaslišijo pokanje vej in padanje valečega se kamena. Purčler, ki je hotel iti čez strmo goličavo, je stopil naprečno ter se je samo s tem, da se je naglo prijel za vejo, obvaroval, da ni padel v lužo. Sedaj pa pride smeje iz vrta, držeč v eni roki puško, v drugi pa palico.

Vrona in mati ga začudeni pozdravita. Mihel pa, ne da bi odložil žago, jeclja: — Ježes! Gospod Purčler! Nanj sem popolnoma pozabil!

Samo Matej molči. Vroči, izmučeni obraz mu prebledi. Nikdo ni tega opazil, razen matere, ki mu je hotela ponuditi kozarec z mlekom.

— Matej!
Molče s komolecem odrine kozarec od sebe in dela dalje. Purčler in Mihel govorita o drseči gori in o nevarnosti, ki je pretela mali hišici. Nato pa gre Purčler h klop ter gleda v dolino.

— Pravični Bog! O cerkvenem zvoniku ni videti ničesar več.

Z skrbnimi očmi preleti hišne zidove, resno zmaje z glavjo ter sede na klop. Njegove oči obvisijo na Vroni. Čim dalje jo opazuje, tem gorkeje je njegovo razpoloženje.

— Presneto, Mihel! Tvoja punca! Vsa čast!

Vrona pohvale ne sliši, in Simmerauer prikima skrivajoč se za žago:

— Da! Kaj ne?!

— In vaša ljuba ženica, gospod Purčler! — vpraša mati Katrica, ki je vre z mlekom postavila v vejo. — Kako pa je kaj z njo?

— Hvala za vprašanje! Čez poletje sem mogel biti z njo zadovoljen. Zopet je nekoliko boljša. Toda še vedno je kaj narobe. Pogosto se moram jeziti. Okoli sebe imam rad veselo ljudi. Seveda, ni popolnoma zdrava. Zdravnik sicer pravi, da ji nič ne manjka. Malo nervozna in obsedenje misli, pravi. Človek bi se smejal! Sena! Na Purčlerjevem posestvu! Zdravnik je osel in ne ve ničesar! Bojim se, da ima nekaj mallega v prsih.

Matej omahne — pri zabijanju kola je s težkim batom udaril poleg in ker je z vso silo zavijtel, bi skoro padel.

— Pa, gospod Purčler! — Mihel za nekaj trenutkov počiva z žago. — Kako morete vendar kaj takega misliti! Gospa Karolina je bila še v svoji mladosti vedno bolj resna.

— Pa zakaj? — se huduje Purčler. — Rad bi imel veselo ženo. Ima vse vzroke, da bi mogla biti vesela.

— No, da! Toda ljudje niso vsi enaki. Tega sreča oživi, drugega napravi ošabnega. In še celo posebno velika sreča! To moram sam reči: to je bila nenavadna sreča, katero je našla Karolina.

To priznanje je nekoliko ohladilo Purčlerjevo nevoljo. — Da, Mihel, imaš prav! Revno dekle brez družine. In kar čez noč gospodinja na Purčlerjevi domačiji! Kaj takega se ne zgodi pogosto. Marsikdo na mojem mestu bi se bil premislil. Toda meni je bila všeč. In vendar enkrat kaj hočem, to tudi hočem. In tako se tudi zgodi!

Pri tej važni besedi postane Simmerauer molčeč, mati Katrica pa odločnega Purčlerja opazuje s plahimi očmi. Tekom tega molka frčaje zleti trska proti klop: Matej je s težkim batom s tako silo udaril po hlobo, da se je razletel v trske. Mati izvleče trsko iz Purčlerjevega suknjica in vpraša: — Kaj pa sinček, je zdrav?

— Bi mogel biti drugačen. Preveč je mehkužen. Svojega otroka sem si drugačnega predstavljal. Toda, kaj hočemo, mati je vedno bila bolj slabotna.

Tedaj pa Matej obrne obraz čez ramo ter ostro pogleda Purčlerja. Bilo je, kot da mu leži beseda na jeziku, in nič kaj prijazna beseda. Toda Vrona stopi predenj in mu pravi tiho:

— Rajši delaj, Matej!

Matej prikima, zopet dvigne sekuro in Vrona gre zopet k svojemu hlobo.

Purčler sedi naslonjen na solnčni zid in s prekrizanimi nogami gleda delo, ki so ga tukaj dovršili. Vseoposod so nobile iz zemlje z vitrimi prepletenimi koli in do polovice so že bili zvezani s poševno ležečimi latami.

— Dobra misel, — pravi Purčler z izrazom večaka. — Kdo ti je to svetoval, Mihel?

— Kdo drugi, kot sveta skrb! — odgovori starec. — Tak plot, ki bi omejeval ves prostor okoli hiše, sem si mislil, bi vendar mogel nekoliko držati zemljo, da se ne bi razlezla kot gori na travnikih. — S kožo slanina namaže že vročo žago. — Ze pred enim tednom sem pričel. Če pa Matej ne bi prišel domov, kdo ve, če bi skončal. Fant je v eni noči napravil več, kot jaz ves teden.

— Da, da to verjamem! — Purčler nekaj časa opazuje Mateja pri njegovem delu. — Dela za tri. Takega bi mogel jaz rabiti na svojem domu. Vse bi mi lepo držal v redu. Moji hlapeci me goljufajo spredaj in zadej. Takega bi jaz rad imel! — Ker pa je pri Purčlerju, kakor je sam trdil, želja morala postati tudi dejstvo, takoj vpraša: — Kaj misliš, Matej? Ali bi imel veselje?

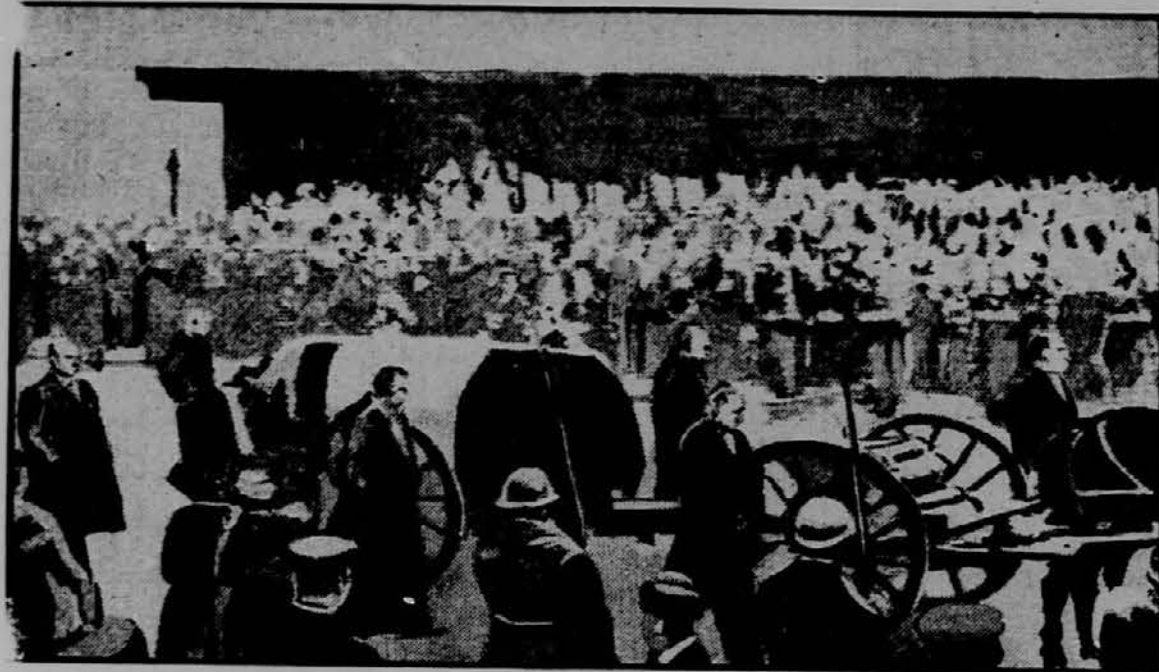
— Mene potrebuje oče! — odgovori Matej mirno, ne da bi prenehal z delom.

Mihel, ki se je pri Purčlerjevem vprašanju vstrašil, se oddahne.

— No, seveda, oče! Sedaj! — Purčler se razvname. — Toda neumna gora bo že zopet enkrat mirna. Ko pritisne zima, bo največja nevarnost prestana. Tedaj si prost.

(Dalje prihodnjik.)

POGREB FRANCOSKEGA MINISTRA BARTHOUA

Francoski zunanji minister Barthou, ki je bil ustreljen zaenaj z jugoslovanskim kraljem Aleksandrom v Marseilles, je bil pokopan z vsemi vojaškimi častmi.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM
NAKRATKO N A DOPISNICI
SPOROČE SLOVENSKE NOVI-
CE IZ NASELBINE.

— 21. oktobra zvečer je bil v Clevelandu zadet od avtomobilista, ki je po nesreči pobegnil, rojak Florian Champa, star 67 let. Nesrečnež je bil odpeljan v Glenville bolnico, kjer je še isti večer ob 10. uri podlegel poškodbam. Pokojni je bil doma iz Sodražice, odkoder je prišel v Cleveland pred 44 let. Zapušča soprogo, pet hčera in dva sinova.

— Andrej Lovrin se nahaja v bolnišnici St. Mary's v Pittsburghu, kjer se je moral podvržiti operaciji.

— Pred kratkim je bila v Slovenskem Narodnem Domu v Waukeganu, Ill. prijateljska zabava v počast Jacku in Jennie Mesec ob 25-letnici njunega skupnega življenja. Zabava je bila največja te vrste, odkar obstoji Slovenski Narodni Dom.

STOLETNIK PROSI ZA ODPIS DAVKOV

Na davčni urad v mestu Hajdu Szovat Dobreczinu je prispela prošnja 103-letnega trgovca Izraela Kolna, da bi mu spregledali davčne zaostanke zadnjih dveh let in ga oprostil davkov za ostanek življenja. Koln se sklicuje na to, da živi od 93. leta, ko je opustil svojo trgovino, od majhne podpore in da mu davke plačevali prebivalci Szovata sami z javnimi zbirkami. Zaradi gospodarskih neprilik to danes ni več mogoče. Koln tudi navaja, kako je opravljal vojno službo za madžarsko domovino. Davčni urad mu je odgovoril, da sam ne more odločiti o njegovi prošnji, a da mu bo za sedaj odmeril zelo nizek davek. Koln je danes sam na svetu. Pred dvema letoma mu je umrla 95letna žena, s katero je živel 74 let v zakonu.

Cena

DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko
Berilo

ENGLISH SLOVENE READER

STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNI "GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET
NEW YORK CITY

IGRALEC, KI JE DOBRO SLUŽIL

Večini igralcev se godi zdaj slabo. Kaj ponaga vsa igralška umetnost, če so pa plače tako nizke, da se da komaj životvoriti. To bridko resnico je spoznal Louis Einae, ki je svoj prirojen igralško nadarjenost uveljavljal kot tolovaj. Nastopal je skoraj v 50 vlogah, v 50 maskah in pod izmišljenimi imeni. Svojo znanost je znal tako temeljito izpreminjati, da ga niti policija ni mogla spoznati. Mož pa ni bil samo igralec, temveč tudi akrobat. V plezanju po fasadah skoraj ni imel tekmece in vile v Boulonskem gozdu so bile čisto priča te umetnosti. Einae je bil pa tudi v družbi kakor doma. Znal je nastopati kot plemič, saj se je bil temu privadil pri nekem aristokratu, kjer je služil več let za družabnika. Zato je imel velik uspeh pri ženskah, še večji uspeh so pa imeli pri njem njihovi dragulji, ki jih je kradel, kjer je le mogel.

Policija je dolgo zaman iskala tega umetnika v pretvarjanju, poldrugo leto ga je iskala v Marseilles, odkoder so prihajale vesti, da se skriva tam. Mož je pa bival v Parizu, kjer so ga končno tudi prijeli. Ženska, ki se ji je bil zaupal in ki jo je morda resnično ljubil, ga je izdala. Tako se je zgodilo tudi znanemu ameriškiemu banditu Al Caponu. V Einaeovem stanovanju so našli celo skladišče lasulj, brad in drugih pripomočkov modernega igralca, ki je pa znal s svojo umetnostjo zaslužiti mnogo več, nego zasluži gledališki igralec.

ZA PRINCA SE JE IZDAJAL

V Bruslju so imeli skandal s črnim sleparjem Jalim, ki se je predstavljal za abesinskega prince in delegata Lige narodov. Seveda so ga povsod navdušeno sprejemali, zlasti ko se je začel zanimati za lepa bruseljska dekleta in ko je namignil, da bi se rad poročil. Najbolj so mu bile všeč hčerke bogatih rodbin, kajti siromašne po njegovem niso rojene za prince. Tako je prišel tudi v rodbino nekega bogatega meščana in se globoko zagledal v oči njegove lepe hčerke. Takoj ji je povedal, da ga v Abesiniji ni še nobeno dekle tako očaralo. Navadno ima tak veljaki valutne težave, denar ima na pošti in ga ne more dvigniti. Zato bi mu bilo primerno posojilo kaj dobrodošlo. Nikomur noče tega omeniti, če mu pa ljudje ponujajo denar na posodo, jih ne more razžaliti s tem, da bi posojilo odklonil. Saj je princ in princu se že lahko posodi denar.

In tako so nekega dne prijeli podjetnega prince, ko je hotel zopet prekoračiti belgijsko mejo. Mož ni imel vidnega potnega lista in na policijski se je hudo jezil, da se drznejo zadrževati njegovo visokost. Grozil je, da ustegejo nastati iz tega težki mednarodni zapletljaji. Toda belgijska policija je mislila, da je Abesinija predaleč od Belgije, da bi mogli nastati zapletljaji in zato je spravila podjetnega pustoloveca pod ključ. Oblasti so prišle na to, da imajo opraviti s premetenim sleparjem, o katerem ve Liga narodov prav tako malo, kakor abesinska kraljevska rodbina. Lepo bruseljsko dekle ne bo princesa, še

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

"GLAS NARODA"

zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

- 31. oktobra: Deutschland v Hamburg
- 2. novembra: Majestic v Cherbourg
- 3. novembra: Lafayette v Havre
Gen. von Steuben v Hamburg
Saturnia v Trst
- 5. novembra: Hamburg v Hamburg
- 7. novembra: Manhattan v Havre
- 9. novembra: Bremen v Bremen
Aquitania v Cherbourg
Rea v Genoa
- 10. novembra: Ile de France v Havre
Vendram v Boulogne sur Mer
- 14. novembra: New York, M. C. v Hamburg
- 16. novembra: Statendam v Boulogne sur Mer
Berongaria v Cherbourg
- 17. novembra: Champlain v Havre
- 21. novembra: Washington v Havre
Albert Ballin v Althamburg
- 23. novembra: Majestic v Cherbourg
Conte di Savoia v Genoa
- 24. novembra: Paris v Havre
- 29. novembra: St. Louis, M. S. v Hamburg
- 30. novembra: Olympic v C
Evropa v Bremen

VATIKAN V DENARNI STISKI

Amsterdamski katoliški list "Tijd" objavlja poročilo iz Rima in pravi, da so popravila starih stavb in nove zidave, ki jih je papež Pij XI. podvzel po spravi med državo in cerkvo v Italiji, močno prizadele vatičanske finance. Pri raznih stavbah, zlasti pri Castel Gandolfo, ki rabi papežu za poletno rezidenco, so stroški za zidanje znatno prekoračili proračun.

Po sklenitvi lateranske pogodbe je dobil Vatikan od države 1 milijardo 750 milijonov lir. V gotovini pa so izplačali papežu samo 750 milijonov lir, dočim je dobil Vatikan ostale stroške in posledice splošne podobne finančne krize pa so povzročili papeževi blagajni še druge velike izdatke. Tudi dohodki, ki jih prejema papež v obliki tako zvanega "Petrovega novčica", so se zaradi kurzne razlike in padea raznih valut znatno skrčili.

Vrhu tega je izgubil Vatikan dovolj znatne vsote s konverzijo italijanskega državnega posojila, ki je neslo prej 5 odstotkov, zdaj pa vrže komaj 3 in pol odstotka obresti. Samo ta konverzija je oropala Vatikan za letnih 15 milijonov lir.

Papež je sicer odredil najstrožjo štednjo, toda izdatki kljub temu še vedno naraščajo. Zato je Pij XI. imenoval tri finančne strokovnjake, ki naj pregledajo finančno poslovanje Vatikana v zadnjih petih letih. Naloga finančnikov je, sestaviti natančno bilanco o premoženjskem stanju rimske kurije in postaviti gospodarstva papežev države na solidne in trdne temelje.

KAJ POVEDE NOGE

Larry Ceballos, vodja glasbenih in plesnih točk neke velike filmske družbe, je pravi pionir neke nove "vede", ki skuša človekov značaj ugotoviti po obliki nog. Da se je vrigel v to področje, ni čudno, saj ima mnogo opravka s plesalkami iz vseh krogov in delov sveta.

"Dekleta z vitkimi nogami so običajno neromantična, dekleta z močnejšimi mečami pa so strastne narave, kakor sem imel priliko opazovati. Z vajo skrbno razvite mišice na nogah kažejo hladno, preračunljivo in večji celo okrutno značaj. Čim bolj se postava nog pri hoji razlikuje od običajne hoje, tem bolj ekscentrična je njih lastnica. Koraki zaupljivega dekleta so prosti in krepki, bojazljiva dekleta pa imajo nenakomerno in negotovo hojo. Razborita dekleta dvigajo svoje noge pri hoji precej visoko." Tako pravi vsaj Ceballos.

IGRE

- Beneški trgovci, Igraka v 5. dejanju 60
- Cyril de Bergerac, Herična komedija v petih dejanjih. Trdo vezano 1.70
- Edela, drama v 4. dej. 60
- Gospa z morja, 5. dej. 75
- Lokalna železnica, 3. dej. 50
- Marta, Semerj - Richmondu, 4. dejanja 30
- Ob vojski, Igraka v štirih aktih 30
- Tonkove sajne na Mladinske večer, Mladinska igra s petjem v 3. dejanjih 60
- R. U. R. Drama v 3. dejanjih s predigrjo, (Čapek), v. 45
- Revizor, 6. dejanj, trdo vezano 75
- Za križ in svobodo, Igraka v 5. dejanjih 35

- Ljudski oder:
- 1. zv. Po 12 letih, 4. dejanja 60
- 11. zv. Zapravljevec 60
- 12. zv. Skopuh 60
- Zbirka ljudskih igr:
- 1. snopč. Miln pod semljo, Sv. Neža, Sanjo 60
- 13. snopč. Vstajalka, Smrt Marije Devic, Marjilin otrok 30
- 14. snopč. Sv. Boštjan, Junakna deklica, Materin tlačenec 30
- 15. snopč. Turki pred Dunajem, Fabjola in Neža 30
- 20. snopč. Sv. Just; Ljubec 30
- Marjilnega otroka 30

KNJIGARNA
"GLAS NARODA"
216 W. 18th Street
NEW YORK CITY